No. 2862 Woensdag 14 Juli 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Het licht in de nacht.

door Prof. Dr. Friedrich Muckermann, S. J. Rome

Godloosheid en Modern Heidendom schijnen de wereld soms zo geweldig te verduisteren, dat men denken zou: voor de Kerk is het laatste uur geslagen.

In Rusland is de Kerk vrijwel verdwenen en in Duitsland schijnt het Christendom in de nabije toekomst te worden weggevaagd.

En toch is er geen enkele periode in de geschiedenis van Gods Kerk, die volkomen duister was.

Ook thans schijnt er nog een licht in de nacht, zoals door Prof. Dr. Friedrich Muckermann S.J. in onderstaande actuele bijdrage wordt uiteengezet.

Het gebeurt vaak, dat wanneer zware onweersbuien langs de nachtelijke hemel voortjagen, plotseling tussen de vaneengescheurde zwarte wolken een stille ster schittert... En zij schenkt een eigenaardige vredige kalmte aan ons gemoed, want zij geeft ons de zekerheid dat het firmament nog ongeschokt is en dat hoog boven de stormen nog sterkere machten waken, die geheel vervuld zijn van grote liefde...

Zo is ook de Kerk als het licht in de nacht. Tussen de zware onweersbuien die over de wereld hangen, weerklinkt plotseling de stem van den Vader der Christenheid. Allen die nog begrip hebben voor werkelijke grote dingen, ademen dan weer verlicht op als wilden ze zeggen: Gelukkig dat dit lichtpunt ons niet ontnomen is. Er is nog waarheid en gerechtigheid in deze wereld. Er bestaat nog een macht die de wacht houdt bij de poorten van Europa's heiligste tradities.

Juist in deze bewogen tijden is het uitermate nuttig een blik te werpen in de geschiedenis der Kerk of van de Pausen. Men zal daarin steeds een hoofdstuk of passage vinden dat ons moed geeft en ons hart verheft. De droeve hoofdstukken zeggen ons dat in de vele eeuwen die achter ons liggen de hemel vaak donker en met zware wolken bevloersd was. Ze horen bij de Kerk, zoals de nacht bij de dag. Waarom zouden wij dan vertwijfelen, wanneer de duisternis ons opnieuw overvalt, wanneer opnieuw in het verrijzen en vergaan thans juist het sterven aan de beurt is. Want juist in deze moeilijke tijden is steeds weer het zaad gelegd voor een betere toekomst. En zo geven ons ook de droevigste bladzijden der kerkgeschiedenis toch weer vertrouwen en sterkte.

We schrijven thans 1937.

Doch 125 jaar geleden in 1812 was Napoleon op het toppunt van zijn macht. Terwijl de grote veldheer met zijn troepen gerecruteerd uit haast alle volkeren van Europa naar Moskou trok, moest Paus Pius VII de droeve weg gaan naar Fontainebleau. Napoleon wilde dat de Paus zich geheel naar zijn grillen zou schikken, zodat hij over de Paus heen zelfs het wereldgeweten zou beheersen. Doch God had anders beschikt. Juist in deze vreselijke winter brak de catastrophe los en toen niet lang daarna Napoleon naar Sint Helena verbannen werd, trok Pius VII in triumf in de Eeuwige Stad.

Zo was korte tijd heel de situatie veranderd. Zo werd tegen alle menselijke berekening in met één slag een einde gemaakt aan de hooghartige bedreiging: „Het is het verlangen van het Directorium dat, wanneer de tijd gekomen is, de Paus totaal verdwijnt en dat zijn godsdienst met hem begraven wordt."

Doch de lichtende bladzijden der kerkgeschiedenis spreken tot ons een heel andere taal. Dan spreekt het groot geheim naar buiten en manifesteert zich in grote heiligen en in een Christelijke beschaving. Uit hetgeen dan zichtbaar wordt kan men concluderen hoe het onzichtbaar werkt. Christus staat dan weer onder ons als de schoonste van alle kinderen der mensen. De boom van het heilig kruis draagt dan weer bloemen en vruchten als uit 't Paradijs. Er is onder alle eeuwen der vooruitgang geen enkele cultuur die met de christelijke beschaving vergeleken kan worden. Er is geen enkele cultuur die een beeld van de mens tot uitdrukking brengt, zo rein en verheven als in de figuur van de Madonna, van de Engelen van Fiesole, in het gelaat van Beatrijs, in het Zonnelied van Sint Franciscus.

Het menselijke wordt hier onmiddellijk de uitdrukking van het goddelijke en geen enkele, zuiver aardse menselijkheid kan wedijveren met die menselijkheid, die een afstraling is van het goddelijke.

Wanneer men zich meer verdiept in de Kerkelijke geschiedenis komt men al heel spoedig tot een nog veel gewichtiger ontdekking.

Er was geen enkele periode in de geschiedenis van Gods Kerk waarin alles volkomen duister of alles louter zonneschijn was. Ook de geschiedenis van deze goddelijke instelling staat in de schaduw die nu eenmaal aan dit aards tranendal onafscheidelijk verbonden is. Denken we slechts aan de tijden der Hervorming met haar schrijnende mistoestanden, die er zelfs in het heiligdom bestonden.

En toch juist in die dagen trok een lente van heiligen over de Kerk heen. Dit was juist de tijd der grote heiligen: we noemen er slechts twee: de grote H. Theresia van Spanje en de H. Ignatius van Loyola. Geen nacht is zo donker dat er niet een weinig licht doorbreekt van het Eeuwige Licht, en geen dag is zo helder, dat toch niet aan de verre horizon de vorst der duisternis opdoemt.

Deze waarheid vindt steeds haar stemmingsvolle terugslag in de hele houding van het gelovige volk. Het kent noch de vertwijfeling, noch de uitgelatenheid die de ernst der diepste oorzaken vergeet. Het volk is altijd vervuld van eerbied die men aan een ondoorgrondelijk geheim verschuldigd is. Want de Kerk is geen gemeenschap, die men op één lijn kan stellen met andere aardse instellingen. Zij kan niet volledig vergeleken worden met, die maatschappelijke inrichtingen zoals wij die in de natuurlijke orde kennen en die daar hun betekenis hebben. De Kerk is een geloofsmysterie en geen mensenoog kan de verborgen wonderen ontdekken die in haar leven. Eeuwen achtereen b.v. heeft de Kerk in Japan bestaan zonder kerken en zonder priesters. Zij bleef bestaan door de kracht van het geloof en van de genade. Juist daar waar een vervolging het uitwendig beeld verwoest, kan de Kerk in de harten bloeien in een uitzonderlijke schoonheid.

Maar één ding weet iedere gelovige: ook in hem leeft de Kerk. Wanneer hij zelf leeft, dan ook de Kerk in hem. Het zou mogelijk zijn, dat in een bepaalde sombere eeuw de Wijnberg des Heren troosteloos verwoest en verlaten lag. Misschien voelde dat een monnik in zijn cel. Misschien dat deze zijn leed klaagde tegenover de Gekruiste Verlosser. Zover hij kon terugblikken in het verleden — nergens iets groots of iets wat machtig leek. En zover hij in de toekomst kon schouwen, nergens een glimp van hoop. Dan omhelst hij in onverbrekelijke trouw zijn Kruis, eenzaam en verlaten.

In werkelijkheid was deze monnik niet zo eenzaam als hij wel dacht. Maar hij en zijn lotgenoten, schraagden in die uren de gewelven der Wereldkerk.

De Duitse sterilisatie in de practijk.

In het jongste nummer van het zo hoogstaande tijdschrift „Studia Catholica" schrijft F. Havermans een hoogst actueel artikel over de ondervinding, welke men in Duitsland met de toepassing van de sterelisatiewet heeft opgedaan.

De schrijver begint met er op te wijzen, dat het toetsen van de theorie over de wettelijke sterilisatie aan de praktijk nergens beter kan geschieden dan bij de Nederlandse oosterburen. Wel doet zich hier een ernstige moeilijkheid voor om een zuivere indruk te krijgen. Want ook in de wetenschappelijke medische tijdschriften worden de tegenstanders der sterilisatie niet aan het woord gelaten. Maar uit de Duitse psychiatrische literatuur kan toch al heel wat worden vastgesteld. Als dit bovendien ten nadele van de sterilisatiedwang spreekt, dan weten we in ieder geval de waarheid, al is zij niet volledig in die zin, dat er nog meer ten nadele van de wet gezegd zou kunnen worden. We lezen dan:

1. Het aantal personen, dat de operatie heeft ondergaan, bedroeg eind 1934: 56244; midden 1935 was dit getal gestegen tot bijna 100.000. Dus haast 0.2% van de bevolking (één op de 500).

2. De ingreep is niet precies bezwaarlijk als gevaarlijke operatie, wel echter om zijn indirecte gevolgen. Bij menig patiënt had zij nadelige gevolgen van psychische aard als verwardheidstoestanden, depressietoestanden bij degenen, die zich bewust zijn van wat met hen is geschied. Men merkt dan wel op, dat „het de plicht is van de geneesheer en van de zielzorger (!) om de getroffene die Grösse des Gesetzes te doen inzien en hem te overtuigen, dat zijn offer absoluut noodzakelijk is tegenover volk en staat! Het slachtoffer zal echter in die mooie phrazen slechts een schrale troost vinden, die nog geheel zal verdwijnen, als hij een deskundige hoort klagen: „Wij kunnen wel honderd jaar achtereen aan het steriliseren blijven, maar het zal niets baten, wanneer de cultuur tegen de natuur blijft zondigen."

3. Steeds heeft de vrees bestaan, dat de ingreep alle morele remmen zou vernietigen. Deze vrees is inderdaad gegrond gebleken. Men is niet alleen niet gerust over 'n toenemend buitenechtelijke verkeer, dat in de hand gewerkt wordt, maar ook over de gevolgen van opzettelijk met gesteriliseerde presonen gesloten huwelijken voor het bevolkingsvraagstuk.

4. Grote moeilijkheden levert het beoordelen der twijfelachtige gevallen. Tekenend is, dat een lid van het Erbgesundheitsobergericht een waarschuwing liet horen aan de rechtbanken in eerste instantie om op dit gebied toch niet de regel toe te passen: liever een te veel dan een te weinig. Uit de publicaties kan men opmaken, dat er weinig eensgezindheid bestaat zowel over de onderzoekingsmethoden als over de criteria, welke bij het vaststellen van Erbkranheit in de zin der wet moeten worden aangewend. Dit stemt toch wel sceptisch tegenover de uitspraken van de betreffende rechtbanken. De pogingen om de zaak te verontschuldigen met een beroep op de waarheid, dat geen enkele rechtbank onfeilbaar is, zijn hier al erg zwak. Te meer, waar het gaat om een groot leed (geestelijk en lichamelijk) toegebracht aan personen, die totaal onschuldig zijn. Ook bij Duitse deskundigen heerst de gegronde vrees, dat er aan veel personen en daarmee ook aan de gemeenschap grote nadelen zullen worden toegebracht, omdat men bij de heersende onzekerheid dikwijls foutief zal ingrijpen.

5. Tenslotte blijkt, dat het volk niet medewerkt; zoals te verwachten was. De natuurlijke zedewet, die ook buiten het geloof in Gods openbaring gekend wordt, vooral in haar voorname geboden en vooral bij het moreel-gezonde volk, is een grote kracht in de mens. En als het volk niet medewerkt, is de wet een mislukking. Dwang om de operatie te ondergaan als men erbkrank is, richt niets uit, als men de gevallen niet achterhaalt. Men achterhaalt ze niet voldoende, als het volk niet meewerkt door aangifte. Welnu, het volk toont angst en wantrouwen; vooral de plattelandsbevolking. Daar voelt men een geval van sterelisatie in de familie als een oneer. Zelfs de medici werken steeds minder mee. Om verschillende redenen. Een er van is, omdat zij het als een ramp voor het volk beschouwen, als dit in de geneesheer een vijand, een belager van primaire natuurlijke rechten der mensen gaat zien. Merkwaardig en tekenend is de klacht van een deskundige, dat vurige aanhangers van het nationaal-socialisme met klem de sterilisatie verdedigden als de redding van het volk... totdat bleek, dat in eigen familiekring erfelijke ziekten voorkwamen. Men ziet, praten over Grösse des Gesetzes als troost voor anderen is niet moeilijk, zolang anderen de lasten er van moeten dragen.

De schrijver besluit zijn interessante beschouwingen met de conclusie, dat van eugenetisch standpunt de sterilisatiewet een mislukking blijkt te zijn. Wel zal de staat er geld mee hebben uitgespaard aan verplegingskosten van ziekelijke kinderen, die anders wellicht geboren zouden zijn. Maar behalve dat de uitvoering der wet natuurlijk ook grote sommen kost, is het duidelijk, dat al het leed, direct en indirect (denk b.v. aan de gewetenskwestie bij velen) veroorzaakt, duizendmaal dit kleine voordeel overtreft.

Dit alles mogen we zien als een nieuwe bevestiging van wat herhaaldelijk, van katholieke zijde is betoogd: de overtreding van de natuurlijke zedeleer, vooral als zij geschiedt op grote schaal door overheid en volk, moet leiden tot ernstige rampen voor de hoogste en edelste belangen van het volk; vooral op dat gebied, waarop precies de overtreding begaan wordt. Hier dus: grote rampen voor de geestelijke en lichamelijke volksgezondheid. Er zijn nog wel andere wegen om wijs te worden, dan, volgens het spreekwoord „door schade en schande". N.l. door van te voren niet wijzer te willen zijn dan God, die ons Zijn zedewet gaf, niet omdat het onderhouden ervan door de mens van belang is voor Hem (het is te dwaas om van te praten); maar omdat zij van belang is voor de mens.

Eerst naar LINKS, dan naar RECHTS uitkijken vóór u oversteekt, en.... even uw beurt afwachten. (Neem liever een latere tram dan.. de auto van den „Eerste Hulpdienst".)

EEN GOEDE VANGST. De Russische grensbewakers in de Tadjik jungle in Midden Azie zullen behalve hun dienst nog een oog moeten houden op de wilde dieren, die dikwijls de bevolking lastig vallen. De photo toont een patrouille met een tijger, die ze geschoten hebben.

JAPAN EN ZIJN EMIGRATIE-POLITIEK.

Sinds het opgeven van de Amerikaanse souvereiniteit over de Philipijnen, hetgeen in 1945 rechtsgeldig wordt, staat de grote eilandengroep in het middelpunt der internationale belangstelling.

Wat niet te verwonderen is, want het gaat hier om niet minder dan 7083 eilanden met een totaal oppervlak van 300.000 km²; dit is een stuk grond, ongeveer zo uitgestrekt als geheel Italië.

En het is speciaal Japan, die reeds lang een oog heeft geworpen op de rijke Philippijnen, die 'n schitterend koloniaal gebied voor de expansiebehoevende Japanners zouden zijn.

Om een beetje dichter tot zijn doel te naderen, heeft de Japanse staat de Amerikanen een statistiek doen toekomen, welke de huidige immigratiegetallen van Japanners naar de Philippijnen aangeeft; Amerika heeft van deze statistiek goede nota genomen. Volgens deze cijfers trekken momenteel meer Japanse emigranten naar de Philippijnen dan naar Mansjoekwo. Alleen de landsverhuizing naar Brazilië is momenteel nog sterker, dank zij de grote propaganda, welke Japan bij zijn inwoners voert ten opzichte van het Braziliaanse leven. En vooral in de laatste maanden wordt deze propaganda opgevoerd, omdat Japan bevreesd is dat de Braziliaanse Regering binnenkort een verbod van verdere immigratie van Japanners zal uitvaardigen.

En als Brazilië niet meer in aanmerking komt, dan zijn het toch vóór alles de Philippijnen, vooral ook omdat het klimaat daar gunstiger is dan in het hete en droge Mandsjoekwo, waarheen verhuizing slechts plaats vindt op last van de staat, om Japan de nodige reserve op het Aziatische vasteland te geven.

De Amerikaanse invloedsferen op de Philippijnen, welke volgens het program nog tien jaren recht van spreken heeft, concentreren zich rond Manilla. Japan heeft geen poging gedaan de Amerikanen deze belangrijke hoofdstad afhandig te maken; men heeft genoegen genomen met het immigreren op het eiland Mindanao. De voortreffelijke haven van Mindanao betitelt men in Amerika als de „achterdeur van de Philipijnen."

Heden ten dage is de stand van zaken in Davaoe de haven van Mindanao reeds zo dat gewichtige productietakken in Japanse handen zijn gekomen. Op het gehele eiland Mindanao wonen 25.000 Japanners en in de haven Davoe wonen er ongeveer 15.000. 80 pct. van hetgeen er naar deze haven komt, is Japans goed en 4/5 van alle boten, die er meren, zijn Japanse boten. Wel een bewijs hoe groot Japan's macht op Mindanao is! In Davoe gaat men systematisch te werk. Aan de ene zijde richt men kolossale hennepfabrieken op, met de Amerikanen samenwerkende, aan de andere kant bouwt men „proefboerderijen" waarop met succes alles op „proef" wordt verbouwd en hierbij zijn heel wat gewassen, waarvan men dacht dat zij op de Phillipijnse bodem niet zouden gedijen.

Men beplant er katoen, koffie, oliepalmen, citroenen en sinaasappelen en verdere andere kweekproducten, welke voor later niet alleen een volkomen economische onafhankelijkheid waarborgen voor de Philippijnen, maar zelfs in staat zullen blijken van de Philippijnse eilanden een groot exportland te maken als momenteel Japan is.

Wel is, volgens aloude Philippijnse wetten, het verkopen of verpachten van land aan vreemdelingen verboden, doch de Japanners hebben een sluwe oplossing gevonden. Men zoekt een Philippino, die het land op zijn naam koopt en voor deze dienst ontvang hij 10 pct. van de opbrengst van een geheel jaar waarin de fabriek werkte of te wel van de eerste jaarsoogst. Het is begrijpelijk dat deze goed betaalde dienst vele Philipino's er toe aanspoort met de Japanners samen te werken en gebrek aan belangstelling van de zijde der Philippino's kennen de ondernemende Japannezen dan ook voorlopig niet.

Vaak ook verklaren zelfs rijksambtenaren zich bereid om als „stroman" de inschrijving op zich te nemen. En ditzelfde pricipe houdt men er ook op na bij het oprichten van maatschappijen, welke met millioenen yen per jaar werken. Het oprichten van een maatschappij gaat echter minder gemakkelijk, want de Philippijnse wet zegt, dat 60 pc. van de ondernemers, die aan de nieuwe maatschappij verbonden zijn, Philippino's dienen te zijn. En natuurlijk kunnen de Japanners deze 60 pc. niet bij elkaar zoeken uit arme en onaanzienlijke lieden. De Philippino's die zich hiertoe beschikbaar willen stellen, dienen, zij het dan ook ogenschijnlijk gefortuneerd te zijn en in het handelsleven een bekende naam te hebben. Toch slaagt Japan er in zijn maatschappij met behulp der Philippino's op te richten en alle grote ondernemingen op Mindanao zijn dan ook tot stand gekomen met Japans kapitaal en worden beheerd door Japanse krachten.

Maar niet alleen de economische cultuurmogelijkheden lokken Japan naar de Philippijnen; verder zijn ook de andere natuurlijke rijkdommen met de kolonisatiemogelijkheden een sterke prikkel. Op de Philippijnen vindt men ijzererts van een buitengewoon geschikte kwaliteit, verder oliebronnen, cocosnoot, die een alom bekende glycerine oplevert en onontbeerlijk is voor springstoffen vervaardiging (nitro-glycerine). Dan heeft Japan een middel gevonden om met verkoolde basten van cocosnoot houtskool te vervaardigen, welke voor gasmaskers beter als filter kan worden gebruikt dan de tot nu toe gebruikte kolenfilter. Om dan tenslotte maar niet eens te spreken van de katoen, het hout en de hennep, welke in grote hoeveelheid op de Philippijnen groeien en zo nodig nog vele stukken grond zullen vinden om er te worden aangeplant.

Op de Philippijnen ten minste in de meest dicht bevolkte steden, vindt men momenteel drie stromingen, aan de ene zijde maken de vrienden van Amerika propaganda voor verlenging van het Amerikaans protectoraat, resp. terugkeer naar de V.S. Aan de andere kant zijn er, die reclame maken voor aansluiting bij Engeland en deze mensen hebben van de Britse regering schijnbaar opdracht gekregen veel te beloven, want als men hun programmalijst ziet, zou men denken, dat de Philippino's een hemel op aarde tegemoet gaan, zodra zij iets voor Engeland blijken te voelen. Tenslotte is er een steeds groeiend aantal Philippino's die vóór Japan zijn, waarschijnlijk omdat de Japanners hen werk geven. De gezindheid voor Japan blijkt tevens uit het feit dat de gegoede Philippino's ijverig Japans leren, zoals hun vader en grootvaders ijverig Spaans leerden. Zelfs de politie op de grote eilanden vormt cursussen in de Japanse taal.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Wat we in de laatste jaren meer en meer in de politiek bemerken, dat is het grote onderlinge wantrouwen.

Op vertrouwen rust de burgerlijke samenleving, maar ook de internationale samenleving en wanneer er geen vertrouwen is, is samenleving onmogelijk en moet de maatschappij wel uitbarsten in oorlog en onenigheid.

In 1914 begon Duitsland met het neutraliteitsverdrag van België als een vodje papier te beschouwen en sindsdien heeft het alle rechtvaardige en onrechtvaardige verdragen met voeten getreden, tot zelfs het concordaat met het Vaticaan toe.

Dat andere landen eerlijker zijn, durven we niet te beweren, maar zeker wel minder brutaal in hun optreden en althans meer diplomatiek.

Het is het onderlinge wantrouwen weer, wat de grote moeilijkheden veroorzaakt in de non-interventiepolitiek, waaromtrent nog maar steeds geen overeenstemming verkregen is.

Engeland wil met de non-interventie de burgeroorlog localiseren tot het Spaanse territorium: maar ook zijn macht in de Middellandse Zee handhaven. Te sterke Italiaanse invloed in het nieuwe Spanje zou wel eens bedreiging kunnen worden voor het Britse imperium in de Middellandse Zee.

Met het oog daarop is Engeland vast zijn Middellandse Zee-vloot aan het uitbreiden; en begint na de opvoering van de bewapening Engelands optreden tegen de mogendheden wat krachtdadiger te worden.

Rome en Berlijn willen daarentegen in de non-interventie geen zeecontrole en een erkenning van Franco met de Nationalisten als oorlogvoerende mogendheid.

Hiermede liep de non-interventie-commissie op het dode punt en op voorstel van Nederland zal nu Engeland een bemiddelingsvoorstel indienen, wat door de 28 deelnemende landen reeds is geaccepteerd.

Een apart ingestelde commissie heeft nu deze oplossing in studie.

De eis van Duitsland en Italië om de regering Franco als wettig te erkennen, geeft ons aanleiding om over de al of niet wettigheid van Franco's optreden eens enkele beschouwingen te wijden.

Van niet-katholieke zijde wordt helaas nog al te veel de schuld van de ellende, welke 't Spaanse volk momenteel doormaakt, geworpen op de katholieken en speciaal nog wel op de bisschoppen en priesters, die mede schuldig zouden zijn aan de opstand tegen het wettig gezag en daardoor mede de verantwoordelijkheid dragen voor de diepe ellende, waarin thans het ongelukkige Spaanse volk gedompeld is. Tegen deze voorstelling van zaken, die ook altijd nog door de socialistische pers verspreid wordt, moeten wij met kracht opkomen, want zij is evident onjuist en niets dan laster tegen de Spaanse kath. en vooral tegen de priesters. Want het is niet waar, dat de opstand, welke in Juli van het vorig jaar uitbrak, tegen de z.g. regering, een opstand was tegen het wettig gezag. De regering, welke toen in Spanje aan het bewind was, kon op de term „wettig" in geen enkel opzicht recht doen gelden. Ten eerste omdat zij niet op een wettige wijze aan het bewind gekomen was en ten tweede, omdat zij eenmaal aan het bewind zijnde, wet en orde niet handhaafde, maar de katholieken als 't ware vogelvrij verklaarde en de meest schandelijke terreur tegen de katholieken vrij spel liet. Zodat deze tenslotte, toen nergens recht meer was te krijgen en leven en goed niet meer door de regering beschermd werden, naar de wapenen moesten grijpen, om zich van de communistische terreur in Madrid te bevrijden. Vandaar dan ook, dat onlangs een aantal godgeleerden van naam, op grond van de katholieke beginselen en getoetst aan de feiten, zoals deze zich in Spanje voordeden, de opstand niet alleen kwalificeerden als een heilig recht, maar ook als een dure plicht voor de katholieken, omdat de hoogste belangen hierbij op het spel stonden.

Over beide punten nog een enkel woord.

Reeds onmiddellijk na het bijeenkomen van het huidige parlement, na de verkiezingen van Februari 1936, heeft de woordvoerder der katholieken in het parlement in een sterk gedocumenteerde rede, de onwettigheid der Regering aangetoond. Gil Robles bewees, dat bij de verkiezingen, ondanks een terreur van links, waarbij verschillende stembureaux die voor rechts waren, zijn vernietigd — hetgeen ook Nederlanders, die in Malaga woonden, aan de N. R. Crt. hebben bevestigd — de rechtse partijen ongeveer vier honderd duizend stemmen méér hadden dan de linksen. Maar met behulp van de communistische politie zijn in Coruna, Pontevedra, Lugo, Carderes, Cordova en Sevilla de stembusuitslagen vervalst, terwijl het ook gebeurde te Granada, Cuenca en Burgos, dat stembureaux door communisten overvallen zijn.

Op vervalste uitslagen, zo zeide Robles, is deze Regering aan het bewind gekomen en hij vroeg een onpartijdige commissie van onderzoek naar zijn beschuldigingen. De meerderheid in de Cortes stemde dit verzoek zonder meer af, waarop de gehele rechterzijde het parlement verliet, omdat zij de rechtmatigheid van deze Cortes niet erkende.

En hoe handhaafde deze onwettige regering, haar door terrorisme en vervalsing verkregen macht? Sedert zij haar ambt in Februari aanvaardde tot op de dag, dat het nationale verzet losbarstte, zijn in Spanje, volgens de documenten der bisschoppen, 84 kerken in brand gestoken en vernield; 4 kath. dagbladgebouwen met de grond gelijk gemaakt, 36 kath. verenigingsgebouwen geplunderd en vernield en 92 particuliere woningen voor kath. leiders door de politie aan het gepeupel prijs gegeven. In deze korte spanne tijds van deze z.g. wettige regering, zijn in Spanje 256 katholieke voormannen door politieke tegenstanders vermoord, zonder dat ooit de moordenaar werd gegrepen. De regering sloot 800 kath. onderwijsgebouwen, zij stal zonder wet of motief meer dan driehonderd eigendommen van kath. verenigingen. En zij liet openlijk leger en vloot door communistische elementen infecteren. Toen op 13 Juli de leider der katholieken, Calvo Sotela, door een communistisch officier uit zijn woning werd gehaald en op straat neergeschoten, toen was het geduld van de katholieken uitgeput en brak de opstand uit.

En nu zijn het n.b. revolutionnaire elementen, die een opstand in zulke omstandigheden euvel duiden en zich opwerpen als handhavers van het wettig gezag.

Ergerlijke huichelarij dan hier, is moeilijk denkbaar.

Het zijn dan ook twee Spaanse Domicanen geweest, die onlangs met volledige instemming van het gehele Spaanse Episcopaat een memorandum hebben opgesteld, waarin zij helder en overtuigend hebben aangetoond, dat hoewel de katholieken krachtens hun beginselen eerbied zijn verschuldigd aan elk wettig gezag en de revolutionnaire beginselen verwerpen, zij in Spanje in verzet moesten komen, krachtens hun kath. beginselen. In geen enkel opzicht kon, zo schrijven zij, de regering van Madrid zich wettig noemen, noch vanwege haar oorsprong, noch wegens haar gezagsuitoefening. Waar bovendien deze onwettige regering aan de katholieke belangen in Spanje grote schade dreigde toe te brengen, daar was verzet plicht.

Zeker, er zijn wel enkele Spaanse priesters, die om hier onbekende redenen ondanks alles, de regering in Madrid steunen, maar die zijn er helaas in Duitsland ook wel. Trouwens O. L. Heer had onder zijn 12 Apostelen wel een Judas.

Maar het gehele Spaanse Episcopaat, gesteund door zijn beste moralisten en theologen, hebben de opstand in Spanje oirbaar en wettig genoemd en ook de Paus heeft zich daarbij aangesloten.

En op dit compas, kunnen ook wij katholieken, veilig varen.

Uit Noord-China, waar Chinezen met Japanners aardig aan het vechten zijn, komen de meest verwarde berichten. Terwijl we horen van wapenstilstanden, komen er berichten van nieuwe gevechten.

Men vreest in sommige kringen, dat Japan van Noord China een 2e Mandsjoekwo maken wil. Er zijn thans 20 duizend Japanse troepen in N. China terwijl te Tokio nog de 5e divisie gereed gemaakt wordt.

Merkwaardig is nog wel, dat in deze moeilijke Chinese situatie, de minister van Marine op reis is in Europa en de Minister van financiën op reis in Amerika.

We spraken boven nog van de militaire uitbreidingen van Engeland: ook Amerika gaat een stapje verder in de bewapeningswedloop en installeert zijn schepen met 40 c.M. kanonnen, voornelijk tegenover Japan, dat van enkele 50 duizend tons oorlogsschepen, ware zeeforten heeft gemaakt.

Omtrent de Kerkstrijd in Duitsland, kunnen we nog melding maken van een nieuwe protestrede van Kardinaal Faulhaber tegen de arrestatie van de oorlogsinvalide pater Mayer. En verder tegen de halvering van de subsidies aan de Katholieke Kerk. De Kardinaal wijst daarbij op, dat deze subsidies rechtens aan de Kerk toekomen, als rente van vroeger geconfiskeerde goederen.

Op de vraag van de Duitse regering, hoe het buitenland aan al de berichten komt omtrent de Kerkvervolging (dit schijnt de Nazi's wel erg dwars te zitten) antwoordt de Kardinaal, dat de buitenlandse correspondenten slechts behoeven te luisteren naar de preken en te zien wat er op straat gebeurt.

Verder kunnen we in deze nog melding maken van een pamflet, wat getekend door „Germanicus" in honderdduizende exemplaren als een protest tegen de Kerkvervolging is Duitsland is verspreid.

BUITENLAND.

Bijzonderheden omtrent de dood van Stalins moeder.

De onlangs overleden Moeder van de Bolsjewistische dictator Stalin had zich tegen het einde van haar leven weer verzoend met de kerk en zoals wij ook reeds gemeld hebben bij gelegenheid van het jongste Paasfeest, een godsdienstoefening bijgewoond in Tiflis. Daarop heeft Stalin aan de plaatselijke afdeling van de Bond der Godlozen in Tiflis een schrijven gericht, waarin hij de daad van zijn moeder afkeurt terwijl hij tevens mededeelt dat hij dientengevolge alle betrekkingen met zijn moeder verbroken heeft. In het vervolg van bedoeld schrijven richt de dictator zich tegen de godlozen van Tiflis zelf. Wanneer een dergelijk geval in bedoelde stad zich heeft kunnen voordoen dan betekent zulks dat het werk der godlozen in de Kaukasus onvoldoende is geweest en dat nieuwe middelen moeten worden beraamd om hierin verbetering te brengen. Tenslotte verklaart Stalin: „Mijn moeder is oud en haar trouw jegens God is voor ons een domme dwaasheid, maar men moet niet vergeten, dat zij opgegroeid is in een atmosfeer waar de kerk onmisbaar was. Wij moeten er naar streven dat deze invloed zich niet meester maakt van de jeugd, want dan zou ons communisme reddeloos verloren zijn."

Naar aanleiding van dit kerkbezoek heeft de dictator verder bepaald, dat zijn moeder niet langer de naam van Stalin mocht dragen, doch dat zij slechts genoemd mocht worden met de burgerlijke naam van zijn vader „Dschugasch".

Niet lang daarna is de moeder van Stalin gestorven. Bij testament heeft zij bepaald, dat zij een kerkelijke begrafenis wenste en dat haar bezittingen ter waarde van 9000 roebel aan de kerk van Tiflis geschonken moesten worden. Stalin heeft telegrafisch order gegeven dat de laatste wil van zijn moeder niet mocht worden uitgevoerd. De orthodoxe geestelijkheid werd door de politie belet om aan Mevrouw Stalin een eervolle begrafenis te bereiden. Bovendien werd de chef van de Gepoe in de Kaukasus Beria belast om de cultuur-gemeente waartoe de moeder van Stalin behoorde te ontbinden en de leider te arresteren.

Waarom een kerkvervolging soms voortduurt.

In het weekblad Amerika schreef James Steapole over de kerkvervolging in Mexico het volgende (vertaling van De Tijd, 13 Mei 1937):

„Het is volmaakt waar, dat de regering van Cardenas veel overtredingen tegen de anti-godsdienstige wetten door de vingers ziet. Het kan niet worden ontkend, dat in de grote steden vele kerken weer geopend zijn en dat honderden priesters de H. Mis lezen en preken zonder toestemming. Ook is het waar, dat een aantal katholieke colleges zijn taak vervullen mag. Maar dit alles tot welk een prijs! De inspecteurs der regering doen elke maand de ronde en dreigen alles aan te geven als zij geen steekpenning ontvangen. Natuurlijk ontvangen zij deze beloning voor betoonde vriendendienst!

Ongeveer zes weken geleden zat de schrijver van dit artikel toevallig op het bureau van een groot Katholiek college en onderhield zich met de Directeur. Plotseling rinkelde de telefoon en de directeur hoorde dat de inspecteur der regering er was. Hij ging heen om hem te woord te staan en liet toen zich de woorden ontvallen: „Alléén maar een kleine steekpenning van vijfentwintig pesos. De inspecteur was gisterenavond dronken en zit nu op zwart zaad. Op deze wijze zet hij mij twee of driemaal per maand af! En als hij het geld niet krijgt, maakt hij 't je erg lastig." Natuurlijk wordt hetzelfde recept rijkelijk toegepast tegenover priesters, die de H. Mis lezen of biechthoren zonder toestemming. Men begrijpt nu waarom de godsdienstvervolging blijft doorgaan. Met andere woorden: het katholieke leven is in Mexico alleen mogelijk doordat het zich onderwerpt aan een afzetterij op grote schaal, waarvan de afmetingen alles overtreffen wat een normaal mens bedenken kan. Ondertussen bestaan nog de afschuwelijke wetten, die als een zwaard van Damocles boven het hoofd der ongelukkige slachtoffers hangen. Een kleine wenk van de plaatselijke satraap is voldoende om alle honden der bloedige vervolging weer los te doen laten!"

DUITS BURGEMEESTER DOET KRUISBEELDEN IN RIVIER WERPEN.

Hij rijdt met zijn auto in dezelfde rivier en verdrinkt.

De burgemeester van het plaatsje Sös bij Münster had onlangs bevel gegeven dat alle kruisbeelden uit de scholen moesten worden verwijderd en in het water van de Muhrtalsperre — waaraan het plaatsje ligt — geworpen moesten worden. Hiervan is door de Duitse bladen melding gemaakt.

Geen melding werd echter gemaakt van het feit, dat, zoals ons van ingelichte zijde wordt medegedeeld, daags voro dat dit bevel zou worden uitgevoerd, de **burgemeester van Söst met zijn auto in de Muhrtalsperre is gereden.**

Ondanks alle aangewende pogingen slaagde men er aanvankelijk niet in, zijn lijk terug te vinden in de rivier, die ter plaatse zeer diep en snelstromend is.

Eerst na drie dagen, toen men de electrische turbines die aan het riviertje zijn gebouwd, en die de omgeving van electrische stroom voorzien, had stopgezet, is men er in geslaagd, het lijk te vinden. Het lag met verwonde handen achter de auto in de rivier.

KERKVERVOLGING IN HET DERDE RIJK.

„De geestelijkheid moet verachtelijk worden gemaakt."

Men meldt uit Berlijn aan het K.W.P.:

Van alle kanten komen uit het hele land bij de Pauselijke Nuntiatuur officiële berichten binnen over de wijze waarop door de Nationaal Socialistische autoriteiten er naar gestreefd wordt de geestelijkheid bij het volk en vooral bij de jeugd verachtelijk te maken.

In Essen werd een proces gevoerd tegen lekenbroeders die in een zwakzinnigen-gesticht werkzaam zijn. Bij de behandeling voor de rechtbank bleek dat de getuigen, idioten, niet in staat waren om ter zitting te verschijnen. Daarom werd besloten om de getuigen ter plaatse, in het gesticht zelve te horen. De rechtbank hield dus haar zitting in het Zwakzinnigengesticht en de getuigenis dezer idioten werd voor volwaardig aanvaard.

(Uittreksel uit het Rapport over het Proces tegen de Barmhartige Broeders).

In Baden-Baden werd een priester voor de rechtbank gedaagd onder beschuldiging van immorele handelingen met een zwakzinnige. Bij het getuigenverhoor voor de rechtbank vroeg de verdediger plotseling aan de zwakzinnige getuige, hoeveel maal dat hij — de advocaat — zich aan hem vergrepen had. Daarop kwam als antwoord: twee tot driemaal. Toen vroeg de advocaat verder: En deze mijnheer daar, en hij wees in de richting van de President der Rechtbank, hoeveel maal heeft hij zich met U ingelaten? De zwakzinnige antwoordde: tien of elf maal.

De priester werd vrijgesproken, doch de advocaat werd het recht ontzegd om zijn rechtskundige praktijk nog verder uit te oefenen.

De Gestapo heeft 1400 zwakzinnige en idiote patiënten die in gestichten door de Broeders Alexianen verpleegd worden aan een langdurig verhoor onderworpen. Slechts 4 patiënten hebben beschuldigingen geuit, waarvan er nog 2 zijn die zelf in bedoelde psychopatenrichting wegens seksuele vergrijpen zijn opgesloten.

De beschuldigingen worden met veel ophef gepubliceerd, de vrijspraak wordt ofwel weggelaten, ofwel in heel kleine letter in een verloren hoekje afgedrukt.

Bij de Congregatie der Lekenbroeders der Alexianen waren 23 Broeders in staat van beschuldiging gesteld; van de 14 personen die veroordeeld zijn, werden er reeds 11 jaren geleden voor er van een proces sprake was uit de Congregatie verwijderd; 6 werden vrijgesproken terwijl 3 personen niet ter zitting waren verschenen.

Onder de beklaagden die werden vrijgesproken bevond zich ook een Broeder die er van beschuldigd werd patiënten met miswijn dronken te hebben gemaakt alvorens hen te verkrachten. Dit bericht was in de dagbladen zeer uitvoerig meegedeeld. Van de vrijspraak is echter geen melding gemaakt.

DE BISSCHOP VAN EICHSTäT OP DE BRES.

Een ontroerende toespraak.

Men meldt uit Berlijn aan het K.W.P.:

Pastoor Heinloth van Ochsenfeld bij Eichstätt ontving onlangs van de Gestapo te München mondeling en zonder opgave van redenen het uitdrukkelijk bevel dat hij binnen tweemaal 24 uur het grondgebied van het Bisdom Eichstätt moest verlaten. Noch de Bisschop noch het Ordinariaat hebben tot nog toe enigerlei mededeling of officieel bericht ontvangen. Sindsdien staat de parochie Ochsenfeld eenzaam en verlaten. Het H. Sacrament is uit de parochiekerk verwijderd en de godslamp is gedoofd.

De bevolking is door deze maatregel van de Gestapo in de grootste opwinding gebracht, nog te meer toen enkele weken geleden zich een sterfgeval voordeed en de bisschop vroeg of de pastoor terug mocht keren om deze herderlijke plicht te vervullen en de Gestapo pertinent weigerde hiervoor toestemming te verlenen.

Toen besloot de Bisschop zelf de uitvaartplechtigheden te verrichten.

Dit bericht was weldra als een lopend vuurtje verspreid en van heinde en verre kwamen duizende gelovigen toegestroomd. De bisschop hield bij die gelegenheid een toespraak waarvan de woordelijke tekst hier voor ons ligt en waaraan wij het volgende ontlenen:

Mijn diep bedroefde gelovigen.

De dierbare overledene, wier stoffelijk overschot wij zoeven aan de schoot der gewijde aarde hebben toevertrouwd, heb ik nooit van nabij gekend. Slechts één ding weet ik van haar, dat zij een edele, bezorgde en goede moeder was. Toen de onderhandelingen begonnen over deze begrafenis en er, om de U welbekende redenen moeilijkheden rezen hebben de naastbestaanden een treffend woord gesproken, dat mij tot in het diepst van m'n ziel ontroerd heeft: „Dat heeft ons Moeder toch niet verdiend." Toen ik deze woorden van de Vicaris Generaal vernam, lag ik zelf ziek te bed, terwijl het portret van m'n Moeder voor mij hing. Toen dacht ik: Uit eerbied voor het moederschap zal deze moeder door de Bisschop zelf begraven worden.

„Ik weet welk zwaar lijden U bedrukt, aldus de bisschop, maar weest er van overtuigd: Uw bisschop deelt uw leed en lijden (de gelovigen beginnen luide te snikken en wenen). De H. Vader heeft op Palmzondag een Encycliek doen verschijnt die begint met de woorden „Met brandende zorg". Met brandende zorg heb ik ook in de laatste tijd aan U gedacht. Gij zijt niet alleen met zorgen vervuld: ook uw Bisschop wordt er door verteerd. Daarom ben ik ook vandaag tot U gekomen om in hogepriesterlijke, vaderlijke herde het woord tot U te richten. Mijne geliefden! Wat ik thans zeggen ga, zijn slechts woorden van liefde.

„Eén is er die oordeelt en dat is de Heer". Gij zult misschien in de laatste weken nu gij de hulp van uw priester moest ontberen, u zelf vaak hebben afgevraagd: „Kon de Bisschop deze zaak nu niet anders behandelen?" Hierop moet ik U antwoorden: Met de beste wil van de wereld ik kan niet anders, hoe pijnlijk het ook voor mij is, en hoezeer ik met brandende zorg en vaderlijke liefde aan Uw verdriet denk.

Ik moet als Bisschop der Katholieke Kerk ook de grote belangen der gehele Katholieke Kerk in het oog houden. Ik hoop dat aan de verbanning van Uw pastoor weldra een einde zal komen — maar ik smeek U: weest verstandig in de naam des Heren, zonder morren, zonder klagen, doch in liefdevol gebed.

Reeds acht weken geleden is tegen uw pastoor het verbanningsbevel uitgevaardigd en hier dicht bij het vers gedolven graf moet ik het U plechtig verklaren: de bisschop weet thans nog niet waarom. Er is mij noch aan het Ordinariaat niets, maar dan ook niets medegedeeld, welke misdaad uw pastoor begaan zou hebben. Ik weet dat de Pastoor het vori g jaar begin October zich schriftelijk verdedigd heeft bij het Bezirkamt toen hij een predicatie gehouden had naar aanleiding van de tekst „Wacht u voor de valse profeten!" en waaruit anderen meer begrepen als de pastoor bedoelde te zeggen. Meer kan ik niet zeggen.

Ik weet ook nog dat verschillende pachianen de pastoor schriftelijk verdedigd hebben. Dat is alles wat uw bisschop bekend is.

Verder richt de bisschop de vraag tot de bevolking en speciaal tot de boeren: „Zoudt gij het kunnen verdragen wanneer men U van huis en haard verdreef, zonder dat men voor de rechtbank had bewezen dat U iets had misdaan?"

De Bisschop verhaalt verder hoe hij gaarne de keizer wil geven wat de keizer toekomt, maar dat hij ook de rechten der kerk zal verdedigen.

En daarom is het geen opstand of revolutie en ook geen aansporing tot verzet wanneer ik zeg: de politie kan niet door politionele maatregelen een priester, een pastoor uit zijn ambt ontzetten: dat kan alleen de Bisschop.

Mijne geliefden!

Ik zou U gaarne in alle openhartigheid duidelijk zeggen: de bisschop kan niet precies doen wat hij wil. Ik kan geen pastoor afzetten zonder dat een normaal gevoerd proces tegen hem heeft plaats gehad; wanneer ik dat zou doen zou ik mezelf aan grote kerkelijke straffen schuldig maken. Ik wilde geen onrust stichten, ik wilde dat de zaak in de minne werd geschikt en daarom heb ik gewacht en nog eens gewacht en nog hoop ik dat de vrede weldra hersteld zal kunnen worden. Naar ik heb horen zeggen zou het verbod dat tegen Pastoor Heinloth is uitgevaardigd om in het bisdom terug te keren reeds zijn ingetrokken, maar ik sta er op en eis ook dat hij weer in zijn parochie terugkeert. Na een uitvoerige vermaning om kalm te blijven en de vrede te bewaren besloot de Bisschop zijn toespraak met een gebed om vrede en eendracht in alle harten en huisgezinnen.

VOETBAL IN EUROPA.

Hoe er in verschillende landen van Europa wordt gespeeld.

Overgenomen uit het sportblad „El Grafico" (Buenos Aires) van 17 April 1937.

Engeland: Mannelijk, fors spel, fair in al z'n uitingen. De geest van het gehele team wordt beheerst door 't peilen van de tegenstander. Krachtige voorzetten van de half-spelers en 'n veelvuldig gebruik maken van de vleugelspelers. 't Engelse spel is 'n genot om er naar te kijken, terwijl bovendien de toeschouwers vergast worden op 'n geweldige techniek.

Schotland: Meestal laag gehouden spel, getuigend van grote bal-controle. Korte pases, kalm maar snel gegeven. Aangehouden geestdrift bij de spelers, maar 't spel verliest soms in aantrekkelijkheid door z'n grote eenvoudigheid.

Duitsland: Aangenaam spel, waarbij men zowat elk ogenblik kan merken dat er vuur zit in de spelers. Overigens verwisselen deze nogal eens hun techniek in 't aanvallen en verdedigen. Meestal sterke opstelling, maar met middelmatige uitslagen.

Oostenrijk: Zowat 't beste spel van Europa, met 'n bijna onverbeterlijke techniek, die de kansen haarfijn weet te berekenen. Het wordt beoefend door professionals. Toch schijnt 't, dat de zo hoog geroemde kwaliteiten aan 't afnemen zijn.

België: Een spel, dat z'n kracht meer zoekt in 'n geweldig enthousiasme, 'n wil om te winnen dan in schitterend individueel- of combinatie-spel.

Italie: Eerste-klasspel, waarin snelheid van lopen en handelen er veel toe bijdraagt om 't spel eenvoudig, aangenaam en productief te maken. De grote vaardigheid wordt meestal bekroond met harde voltreffers.

Spanje(?): 'n Spel, dat nog niet 't regelmatige, hoge peil der Italianen bereikt heeft, maar dat in staat is schitterende overwinningen te behalen. De spelers werken zich tot steeds hoger peil op.

Hongarije: 'n Voetbalspel dat soms volmaakt en af is wat betreft berekenen en balcontrole, maar dat nog wel eens ontaardt in 'n wilde, brute vertoning.

Tsjecho-Slowakije: Ingewikkeld spel, dat erg mechanisch aandoet. Bewonderenswaardige techniek — prachtig plaatsen van ballen, maar met weinig doelpunten.

'n Rotsvaste verdediging.

Zwitserland: Meestal robust spel; vurig, en in staat tot prachtige overwinningen, maar dat technisch niet de hoogte bereikt van andere Europese landen.

Nederland: ,n Spel vol vuur en enthousiasme; zeer snel van handelen. Het heet het meest productieve spel van Europa. In tegenstelling met de meeste andere landen is het spelpeil van het nationale team er een klasse hoger dan dat van de afzonderlijke clubs.

Frankrijk: Nog lang niet constant, dat nu eens prachtige, onverwachte kwaliteiten vertoont, maar bij andere gelegenheden tegenvalt. Toch hebben de Fransen de laatste jaren technisch gewonnen.

NEDERLAND.

Een merkwaardig monarchistisch pleidooi van een Sociaal Democraat.

Het jongste Koninklijk bezoek aan Amsterdam, waarbij vrijwel de gehele bevolking op een, zoals de Prinses zeide overweldigende en ontroerende wijze haar liefde voor ons vorstenhuis demonstreerde, heeft gelukkig ook onze sociaal democraten weer een stap nader tot ons nationaal bewustzijn gebracht.

Dit blijkt reeds uit een hartelijk hoofdartikel in de soc. pers waarin ook erkend werd dat de sociaal democraten de band voelde tussen ons volk en Oranje.

Later kwam ook de pas afgetreden hoofdredacteur de heer Ankersmit in een sympathiek artikel een poging wagen om de Ned. Sociaal Democratie nog dichter bij ons vorstenhuis te brengen.

Zo schrijft hij o.m. het volgende:

„Voor mij persoonlijk heb ik hieruit de nodige gevolgtrekkingen gemaakt. Ik heb voor ons staatshoofd reeds een persoonlijk respect gekregen, toen het, in bijna een kwart eeuw lang, de voorzitter der sociaal-democratische Kamerfractie regelmatig vóór kabinetsvorming ontving om zijn advies in te winnen. Prinses Juliana heb ik altijd een frisse figuur gevonden en sinds ik uit uitstekend ingelichte bron vernam dat de vroegere prins zu Lippe, nu haar echtgenoot, niet fascistisch gezind was, maar een aanhanger van het „ancien régime", van de monarchie, heb ik mijn aanvankelijke bezwaren tegen hem, die ik op grond van de eerste stellige berichten als een fascist beschouwde, laten varen. Ik ben tot het bewustzijn gekomen dat de parlementaire, constitutionele monarchie, mits vertegenwoordigd door een vorstenhuis, dat meer ruggegraat tegen een dictatuur bezit dan het Italiaanse, verkieselijk is boven een republiek, waarin een kerende wind al te gemakkelijk een president met fascistische sympathieën aan het hoofd van staat zou kunnen brengen. De roemrijke geschiedenis van het Oranjehuis en zijn historische oorsprong uit de heldenstrijd tegen de hertdoorwondende tyrannie, zie ik als een vrij vaste waarborg tegen fascistische overweldiging. Bij mijn monarchaal geworden gevoelens hoop ik zeker alle byzantijnse, vernederende stroopilkerij te blijven vermijden, maar mijn parlementair-monarchale mening verheel ik niet.

Het behoeft geen betoog, dat wij deze nieuwe phase in de nationale bekering der S. D. A. P. met grote sympathie begroeten, ook omdat wij er nooit enig nationaal belang in gezien hebben, dat een partij die een vierde van ons volk vertegenwoordigt, zich buiten de nationale gemeenschap plaatste of daarheen werd gedrongen door een dikwijls bekrompen anti-socialistische en vaak anti-democratische mentaliteit.

Wij hopen ook nog eens op geestelijk en zedelijk terrein daar deze bekering tot onze hoogste nationale goederen mee te maken.

Priesterverguizing.

Hoe men in Duitsland tegenover priesters te werk gaat, blijkt nog eens uit een uitlating van een onpartijdig man als H. Dekking, die na een vacantieverblijf in Duitsland in „De Journalist" schreef:

Er zouden in mijn vacantiedagen enkele katholieke priesters voor zedendelicten terechtstaan. Ze zijn later vrijgesproken. Maar de vorm die b.v. de „Frankfurter Zeitung" had gekozen, om deze, toch nog maar verdachte, mensen te karaktiseren, de epitheta, waarmee het hen smaadde, zijn een fatsoenlijk blad onwaardig en zouden nooit voorheen in een blad van de standing van de „Frankfurter" geduld zijn geworden.

ONDANK IS WERELDS LOON.

Het drama van Anton Kabelaar.

Het oude spreekwoord dat de ondank het loon van de wereld is, werd opnieuw bewaarheid door de door van Anton Kabelaar, die Maandag 14 Juli te Den Haag is overleden en waarover we in verschillende bladen het volgende lezen:

Enkele bladen hebben aan deze dood enkele regels gewijd. Trouwens wie kende deze man, die vergeten en aan de armoede prijs gegeven in de Residentie gestorven is.

En toch was deze man een held, die niet alleen met de mond, maar met daad toonde zijn leven voor het vorstenhuis veil te hebben.

Maar hoe schamel en beschamend werd zijn nationale heldendaad beloond.

Op 19de Februari 1887 was de grote feestdag in de Residentie. Koning Willem III, zo juist van een ernstige ziekte hersteld, viert zijn zeventigste verjaardag. De stad is in vrolijke stemming. Koningin Emma met de zevenjarige Prinses Wilhelmina maken een rondrit door de stad.

Bijna was de feestvreugde omgeslagen in diepe nationale rouw; Anton Kabelaar was de man die dit voorkwam!

Schichtig geworden door het rumoer, waren de twee volbloedpaarden, waarmede de Koninklijke calèche bespannen was, op de Oude Scheveningseweg plotseling op hol geslagen. De enige postillon viel van zijn paard; de beide lakeien die achterop stonden, sprongen van het voertuig. Met razende snelheid holden de paarden met het Koninklijk rijtuig door de Zeestraat. Ontsteltenis alom.

Doch ter hoogte van de Paleisstraat staat het koetsje van Dr. Stein. Op de bok zit de 21-jarige koetsier Anton Kabelaar. Met één oogopslag doorziet hij de gevaarlijke situatie, springt van de bok de briesende paarden tegemoet. Eén mep met de zweep, dan grijpt hij de teugel, wordt nog enige meters meegesleurd en gewond maar weet tenslotte de dieren te overmeesteren. De Vorstinnen zijn gered!

Oprecht en algemeen was de bewondering en de dankbaarheid voor deze ware heldendaad. Koningin Emma beloonde hem met een gouden horloge en een bedrag van ƒ 100, terwijl hem een betrekking als koetsier aan het Hof werd aangeboden. Dit laatste weigerde Kabelaar, omdat h ij als trouwe dienaar Dr. Stein niet wenste te verlaten. Later na de dood van Dr. Stein graag.

Jaren verliepen, Dr. Stein ging heen... De auto's verdrongen de paarden van de straat en het koetsiersvak verliep. Maar de belofte aan Kabelaar gegeven werd niet gehonoreerd.

Hoe betrekkelijk en kortstondig menselijke roem is, heeft Kabelaar ondervonden. Zonder een pensioentje of enig ander vast middel van bestaan, heeft hij de avond van zijn leven in treurige omstandigheden moeten ' doorbrengen, aangewezen op de weldadigheid van enige goede mensen.

Op 19 Februari van dit jaar was het vijftig jaar geleden dat Kabelaar zijn daad volbracht en men heeft hem deze dag tot een onvergetelijke willen maken. Nederland en vooral de Residentie was vol Oranjeliefde. Enkele vrienden besloten toen een inzameling te houden om Kabelaar althans de laatste jaren die hem nog restten een onbezorgde dag te geven.

Het resultaat was beschamend. Het scheen „van de armen te gaan" en de opbrengst was totaal onvoldoende om de man zelfs een jaar ook maar schamel te kunnen onderhouden.

Gelukkig is het niet nodig geweest.

Anton Kabelaar is gestorven en van het geld dat nog over is, werd hij heel sober begraven.

Gelukkig toch niet van de armen.

Zijn laatste uittocht was weer eenzaam. Geen autoriteiten met laffe redevoeringen, maar ook zelfs geen geringe Koninklijke onderscheiding dekt de kist, evenmin als zij ooit de borst gesierd had van deze werkelijke held en edele mens, voor wie trouw geen ijdel woord maar een alles opofferende daad was.

Na de dood van Dr. Stein had hij gehoopt op de toegezegde betrekking bij de Kon. stallen. Maar de toenmalige stalmeester kon hem niet gebruiken.

Requesten om recht te krijgen hielpen niets. Kabelaar verviel tot armoede en men heeft hem er in gelaten tot aan zijn dood toe.

Het leven van deze man is voor heel het Nederlandse volk diep beschamend geweest.

Eerst door zijn voorbeeld van hoge plichtsbetrachting, later door zijn voorbeeld, hoe ondank 's wereld loon is.

CURACAO.

KLASSIEKE- EN JAZZMUZIEK IN DE LUCHT.

Fritz Kreisler en Nat Gonella reizen met de K.L.M.

Musici maken hoe langer hoe meer gebruik van het vliegtuig voor hun buitenlandse reizen. Professor Willem Mengelberg, Bronislaw Hubermann, Frederic Lamond en vele andere grote sterren aan het firmament van de klassieke muziek worden herhaaldelijk door persfotografen „gesnapt" op de vliegvelden. Een even goede bekende van de K.L.M. nis de vermaarde violist Fritz KKreisler, die na zijn concert in het Scheveningse Kurhaus even met onze luchtvaartmaatschappij naar de Duitse hoofdstad overwipte. Ook boekte prof. Georg Szell, dien de muziekliefhebbers in Den Haag in de afgelopen winter hebben kunnen beluisteren bij het Residentieorkest, zijn passage voor het K.L.M. vliegtuig naar Londen.

De jazzmuziek wordt tegenwoordig eveneens vertegenwoordigd in de scharen der geregelde luchtreizigers. Nat Gonella en zijn fameuze band, die ook in ons land meer dan eens optraden, hebben bij de K.L.M. zeven plaatsen in een der vliegtuigen naar Scandinavië gehuurd. Zij zullen morgen van Croydon vertrekken met Stockholm als bestemming. Hier zullen de Zweden ruim een week kunnen genieten van de Engelse jazz- en dansmuziek, want Gonella heeft eerst het vliegtuig van 4 Juli voor de terugreis besproken.

s.s. Venezuela".

Naar men ons mededeelt wordt het s.s „Venezuela" aanstaande Donderdag in de namiddag alhier verwacht.

Het einde van de Schaakwedstrijd Venezuela — Curaçao.

We lezen hieromtrent in de Curaçaosche Volkskrant:

Zoals onze lezers reeds vernomen zullen hebben, is de schaakwedstrijd tussen de Schaakclub „Centro Social y Deportivo" te Maracay en de Schaakvereniging „Curaçao" te Willemstad, welke wedstrijd per radio werd uitgezonden, beeindigd. Daar de tweede partij nog niet geheel was uitgespeeld en daaraan plotseling een einde kwam, stelden wij ons in verbinding met het Bestuur van de Schaakvereniging Curaçao. De Secretaris van genoemde vereniging was zo welwillend ons het volgende mede te delen:

Op 5 Juli, de grote Nationale Feestdag van Venezuela, luisterden de leden van de schaakvereniging naar de radio van Maracai, doch vernamen niets over een eventuele schaakzet. Gezien het nationale karakter van de feestdag, meenden zij dat op deze dag niet gespeeld werd, en vroegen daarom dan ook niet om telegrafische inlichtingen, zoals zij reeds bij vorige gelegenheden gedaan hadden. Het is namelijk meerdere malen gebeurd, dat Maracai 's avonds geen zet doorgaf, doch eerst de volgende dag, na telegrafisch verzoek van Curaçao, om informaties, een antwoord gaf. Ook de volgende dag, 6 Juli, liet Maracai op zich wachten.

Door middel van de Curom vroeg Curaçao toen, wat de reden van dat zwijgen was. Hierop werd geantwoord, dat Maracai de vorige dag, de vijfde Juli, de zet had doorgegeven, welke zet echter op Curaçao door niemand gehoord is. Inmiddels wendde Curaçao zich tot het radiostation te Venezuela om telegrafische inlichtingen, op welk tijdstip Maracai de zet had bekend gemaakt. Op dit telegram kwam echter geen antwoord binnen. Maracai beweert nu, dat Curaçao onregelmatig heeft gespeeld en dat zij daarom de partij afbreekt.

Zij, die de wedstrijd gevolgd hebben, zullen wel weten, hoe regelmatig Curaçao steeds gespeeld heeft en hoe de Curom steeds op hetzelfde tijdstip de zet bekendmaakte. Ook zij zullen deze beschuldigingen van Maracai zeer unfair vinden.

De secretaris deelde ons verder mede, dat hierdoor de wedstrijd als geëindigd moet worden beschouwd, terwijl hij zich niet ontveinzen kan, dat het overigens zeer verstandig van de Schaakclub in Maracai was, het spel op te geven, daar Maracai waarschijnlijk binnen zeer afzienbare tijd voor de tweede maal zou zijn geslagen. Niet alleen de materiële, maar ook de positionele voordelen van Curaçao zijn beslissend.

m.s. „Colombia"

Het motorschip „Colombia" wordt a.s. Donderdag des morgens 6 uur alhier verwacht en zal Vrijdag 6 uur 's ochtends vertrekken met bestemming Europa.

De Stemdistricten.

Verschenen is het publicatieblad No. 62. Daarin is het volgende bepaald:

Het eiland Curaçao wordt verdeeld in zes stemdistricten.

Het stemdistrict nummer I omvat het Schottegat, de St. Annabaai en het stadsdistrict beoosten de St. Annabaai.

Het stemdistrcit nummer II omvat het stadsdistrict bewesten de St. Annabaai.

Het stemdistrict nummer III omvat het gebied tussen de Oostgrens van het derde district en de Oostgrens van Hato, Seroe Fortuna, Stenen Koraal, Kanga, Juanota, Buena Vista, Bivack en de Hoop, de Zuidgrens van Bleinheim en de Westgrens van het stadsdistrict.

Het stemdistrict IV omvat het gebied tussen de Oostgrens van het stemdistrict nummer III en de Oostgrens van Noordkant, Zee en Landzicht, Rancho, Vergenoegen, Rust in Vrede, Traai Seroe, Soledad, Deinoortje, Rooi Catochi, Suikertuintje, Bloempot, Groot-Davelaar, en de Oost- en Zuidgrens van Zeelandia.

Het stemdistrict nummer V omvat het gebied beoosten de Oostgrens van het stemdistrict nummer IV en nummer I.

Het stemdistrict nummer VI omvat het gebied bewesten de Westgrens van het Stemdistrict nummer III.

K KBO O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24 — 20.24 uur Curaçaotijd.
Zondag 18 Juli 1937.

1. Gramofoonmuziek.
2. De Nationale R. K. Werklozenzorg door Rector C. Bannenberg
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Medische Causerie
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Mishandeling.

Tegen de 39-jarige werkman Van Y. is door de Politie proces-verbaal opgemaakt terzake van dieren-mishandeling. Deze man had twee aan een ander toebehorende geiten, die op zijn grond liepen, zodanig met een stuk hout geslagen, dat een der geiten tengevolge hiervan is gestorven en de andere geit met beide achterbenen kreupel liep.

Aanrijding.

Op de 7de Juli j.l. is de 37-jarige wielrijder P. op de weg rond het Schottegat, ter hoogte van Groot Kwartier, door een vrachtauto aangereden, waardoor de man niet ernstige verwondingen aan zijn benen bekwam. Naar de oorzaak van de aanrijding wordt een onderzoek ingesteld.

Verminkt lijk.

In de morgen van 8 Juli 1937, is in de Sint Annabaai drijvende gevonden een vrij verminkt lijk van een manspersoon, hetwelk later werd herkend als dat van de 40-jarige zeeman J., behoord hebbende tot de bemanning van de Ned. Schoener „NEERLANDIA". De verminking is vermoedelijk ontstaan door slagen van de schroef van de motorboot „LIZI" der C.P.I.M. en wel omdat deze motorboot in de nacht van 7 op 8 Juli stagnatie had ondervonden bij het meren aan de aanlegplaats aan de De Ruyterkade toen het overschakelen van vooruit op achteruit en omgekeerd minder goed wilde gelukken. Later bleek dat overblijfselen mannenkleren in de schroef verward zaten. Deze stukken kleren zijn intussen herkend als gedeelten van de kleding van J. De Politie heeft deze zaak in onderzoek.

Diefstal.

De 31-jarige S. heeft aangifte gedaan van diefstal van een hem toebehorend zilveren polshorloge, vanaf een tafel, staande in een kantoortje in zijn garage. Naar de dader wordt een onderzoek ingesteld.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen

VAN

"De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.
Zondag, 12 Juli 1937.

Volharding — Asiento	niet doorgegaan
J. Holland — Hollandia	5—0
Scherph. 1 — Transvaal 1	0—0
Scherph. II — Hercules II	1—0

COMPETITIE-STAND

A-klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
Volharding	7	6	1	0	12	3	13	1.85
Jong Holland	7	4	2	1	17	8	10	1.43
Scherpenheuvel	8	4	2	2	19	8	10	1.25
S.U.B.T.	6	3	1	2	9	5	7	1.16
R.C.C.	7	3	1	3	6	6	7	1.—
Hercules	8	2	1	5	5	15	5	0.62
Asiento	5	1	1	3	7	7	3	0.60
Hollandia	7	2	0	5	10	17	4	0.58
Transvaal	7	1	1	5	4	14	3	0.43
Reserve A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
S.U.B.T. 2	2	2	0	0	8	2	4	2.—
R.C.C. 2	1	1	0	0	1	0	2	2.—
Volharding 2	2	11	1	0	1	0	3	1.50
Asiento 2	2	1	0	1	3	1	2	1.—
Jong Holland 2	3	1	1	1	5	3	3	1.—
Scherpenheuvel	3	1	0	2	2	7	2	0.66
Transvaal 2	2	0	1	1	0	3	1	0.50
Hercules 2	3	0	1	2	3	7	1	0.33
B-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
Feyenoord	3	3	0	0	8	1	6	2.—
Atletico	2	1	1	0	5	3	3	1.50
D.C.C.	3	1	2	0	2	1	4	1.33
Jong Curaçao	3	1	1	1	6	3	3	1.—
Be Quick	2	0	2	0	3	3	2	1.—
D.D.V.O.	4	1	1	2	3	3	3	0.75
Hilversum	3	0	1	2	1	5	1	0.33
P.S.V.	2	0	0	2	1	10	0	0.00

HET BESTUUR.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, **de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.**

Welgelegen.

En el Colegio del Sagrado Corazón presentaron examen de Mecanografía con feliz éxito, obteniendo la calificacion de Excelente, las alumnas: María Julia Martínez, Mística Lei, Reina Maria Colmenares, Irma Landínez, Olga Landínez, Dolores Dirksz, Carmen Margarita Perez, Nieves Ocando, Adina Power, Adriana Devolder, Antonieta Pijpers Gabriela García, Ana Mercedes Bensaya, Irma Ajépez y Genoveva Oropeza.

Presentamos las más entusiastas felicitaciones a dichas señoritas.

Welgelegen.

La Dirección del Colegio del Sagrado Corazón anuncia al público que el 25, 26 y 27 del corriente de 9 a 12 a.m. y de 4 a 6½ p.m. se puede visitar la exposición de labores.

Julio 13 de 1937.

De New Yorkers moeten hun oude hoeden verbranden.

De New Yorkse gezondheidspolitie heeft tot de inwoners der stad het verzoek gericht, alle afgedankte hoeden onmiddellijk te verbranden .Dit zonderlinge bericht klinkt voor onze oren geheel onbegrijpelijk, want wat heeft nu de politie met de oude hoeden te maken, vraagt men zich ongetwijfeld af, en waarom moeten deze nu juist verbrand worden. We begonnen reeds te denken aan de verspreiding van een gevreesde ziekte, toen we in een Engels blad de verklaring voor deze eigenaardige politie aanmaning te lezen kregen.

Als in Amerika iemand een nieuwe hoed koopt, werpt hij direct de oude in een vuilnisbak. Nu hebben de autoriteiten, sinds enige tijd opgemerkt, dat er verschillende firma's ontstonden, die zich bezighielden met het reinigen en opnieuw in de handel brengen van hoeden, die uit de viulnisbakken werden gezocht. Fluks werd een onderzoek in deze richting ingesteld, waaruit bleek, dat op deze wijze jaarlijks ongeveer tien millioen oude hoeden, na een vluchtige bewerking weer als splinternieuw aan de man werden gebracht.

Niet alleen wordt hierdoor aan de Amerikaanse hoedenindustrie een geweldige schade toegebracht, doch ook uit een gezondheidsoogpunt zit aan deze affaire een luchtje, daar gebleken is, dat de chemische reiniging verre van volmaakt was.

Het is dus wel begrijpelijk, dat de waakzame New Yorkse politie haar waarschuwende stem heeft doen horen. Oude hoeden verbranden, is thans het parool!

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Bours- & Nieuwsberichten"

Het bezoek van Kardinaal Pacelli aan Frankrijk wordt door de Communistische Humanité zeer opvallend besproken, wat de ontevredenheid der Duitse pers gaande maakte.

Vanwege het amnestie ontwerp diende van Zeeland ontslag in als premier, hetgeen door de Koning niet werd geaccepteerd.

(Men beweert, dat door middel van de Air de France 20 Amerikaanse bommenwerpers naar Spanje zijn overgevoerd.

UIT NEDERLAND.

Prins Bernhard bracht aan den Helder een bezoek van twee dagen, ter bezichtiging van de verschillende marine instellingen. Door de hoge bezoeker werd een krans gelegd aan de voet van het Marinemonument. 's Morgens maakte de prins een tocht met de onderzeeboot O 16.

Naar Aneta verneemt zal Prins Bernhard tussen 23 en 30 Juli de schietoefeningen van de artillerie te Oldenbroek bijwonen.

Op de jaarvergadering van de Curaçaose Handelsmaatschappij werden de jaarstukken goedgekeurd. Het dividend over het afgelopen jaar werd vastgesteld op 7 procent. Over 1935 bedroeg het divident 5%.

De Statendam van de Holland Amerika lijn vertrok naar Amerika met een lading van 1.5 millioen in goudstaven en munt. Vermoedelijk zullen de volgende passagiersschepen die naar Amerika vertrekken eveneens grote goudladingen meenemen.

Te Alphen aan de Rijn, is een zweefvliegtuig van 1200 meter hoogte in een weiland gestort. De inzittende 21 jarige student in de rechten J. Van der Meer bleek wonder boven wonder geheel ongedeerd, terwijl het toestel letterlijk versplinterd was. De bestuurder toonde geen spoor van emotie na zijn val en rookte slechts een cigaret voor de schrik.

Te Amsterdam werd onder grote belangstelling de nieuwe K.P.M. stomer, de Tegelberg tewater gelaten.

Terstond na de tewaterlating van dit schip werd op de vrijkomende helling de kiel gelegd voor een motortankschip van 12.000 ton, dat gebouwd zal worden voor rekening van de Koninklijke Shell.

Minister Colijn is, in gezelschap van zijn echtgenote, voor enkele weken met buitenlands verlof vertrokken.

SPORT.

Uit Stockholm wordt gemeld dat de athletiekwedstrijden Zweden-Nederland door de Scandinavische gastheren met 81 tegen 49 punten zijn gewonnen. De Hollanders wonnen alleen 100 en 200 meter hardlopen. Petit vestigde een nieuw Nederlands record op de 300 meter, door deze afstand in 3 min. 39.6 sec. af te leggen. De Ruyter brak het record voor de 1500 meter en bracht dit op 4 min. 2.6 sec.

Bij een internationale zwemwedstrijd te Parijs werd Willy den Ouden op 50 meter rugcrawl eerste. De nummers 200 meter vrije slag, zowel als schoolslag werden door Rie van Veen gewonnen. De 10 0 meter schoolslag was voor Jane Groenende. De estafettewedstrijd tegen een Frans team werd door de Hollandse dames gewonnen. R.D.Z.Z. bestond uit de dames Brouwers, Mel, Timmerman, Van Veen en Den Ouden.

Aneta verneemt uit Menton dat aan het einde van de 10de etappe Albert van Schendel te Menton door een motorrijder aangereden werd, waardoor hij aan schouder en armen gewond werd. Hierdoor was de Nederlandse wielrijder genoodzaakt zich uit de wedstrijd terug te trekken. Anton van Schendel, de laatste Nederlander die thans nog meedoet, arriveerde als nummer 57. In het algemeen klassement werd hij als nummer 53 geplaatst.

POPULAIRE SPORT. Een groep meisjes geven hier een demonstratie op het zogenaamde „Rhön-rad".

PROGRAMMA VAN DE CUROM

Woensdag, 14 Juli 1937.

7.00 — 7.05
Opening, Wilhelmus
7.05 — 9.00
Gemengd Spaans Programma
1. Alma de Lis, Pasillo
2. Cadiz, Paso Doble Los Castillans
3. Twee ogen zo blauw
4. Het plekje bij de molen, Willy Derby
5. Hollywood Star, fox trot
6. Nyme, Tango Jazz Sinfónico Mascheroni
7. Madrigal Espagñol
8. Cobarde, gez. door F. Fuentes Pumarino, bariton
9. Mujer Divina
10. Perjura
gezongen door Tito Coral
11. Plus Ultra, Paso doble
12. El Gato Montes
Banda Espagnola
13. Donde estás dulce canción
14. Por tu querer
El Trovador romántico
15. Teresa, Pasillo
16. Esperanza, Walz
Lionel Belasco en zijn orkest
17. Pichi
18. Tengo mi genio, Maduro
gezongen door Pilar Arcos
19. La Noche de reyes
20. Trianon, Maduro
Lacalle en zijn orkest
21. Yo soy amor, Tosti
22. Canto de amor, Schubert
F. Fuentes Pumarino, bariton
23. Oh! Señorita, Maduro
24. Nostalgia, Maduro
Juan Pulido en Margarita Cueto
25. Ruindad, Blues
26. Evocacion, Blues
Madriguera en zijn orkest
27. Blues del Carillon
28. Oh! Cincila
I. Talamo & E. Badini
29. Tiger Rag, fox trot
30. Dinah, fox trot
The Red Devlis
31. El Platero
32. La Filadora, gez. door J. M. Oliver Tenor
33. Adios Gardel
34. A su memoria
gez. door Augustin Cornejo
35. Humo de Londres, foxtrot
36. La vuelta al Conventillo, tango
Lacalle en zijn orkest
9.00 n.m.
Sluiting, Wilhelmus

Donderdag, 15 Juli 1937.

7.00 — 7.05
Opening, Wilhelmus
7.05 — 8.00
Lichte Muziek
1. Granny (Gustav Langer)
2. A night in Madrid
Gespeeld door het Brunswick Concert Orkest
3. Het Angelus
4. Largo (Händel)
Orgel soli door Lew White
5. In a clock store
6. A hunt in the Black Forest
Gespeeld door het Brunswick Concert Orkest
7. Where the lark sings, Franz Léhar
8. The Gypsy Princess (Emmerich Kalman)
International Concert Orchestra
9. Csardás
10. Gypsy's Serenade
International Concert Orchestra
8.00 — 9.00
Dansmuziek:
1. Brennende Herzen, slowfox
2. Ich konn't nicht schlafen heut' Nacht, foxtrot
Ronny Daré en zijn Dansorkest
3. Solitude, slowfox
4. Easy to love, foxtrot
Peter Kreuder Dansorkest
5. Hangin' on the garden gate, foxtrot
6. I never dream, foxtrot
Ipana Troubadours
7. Don't ever leave me, foxtrot
8. I won' dance, foxtrot
Peter Kreuder aan de vleugel
9. There's a small hotel, foxtrot
10. No regrets, foxtrot
Teddy Stauffer en zijn Band
11. You, foxtrot
13. Cherokesen, Fox
Heinz Wehner en zijn Dansorkest
13. Ich wollt' ich wär ein Huhn, foxtrot
14. The Glory of Love, slowfox
Heinz Wehner en zijn Dansorkest
15. Alone, slowfox
16. Goody Goody, foxtrot
Teddy Stauffer en zijn Band.
17. Pato, tango
17. Weinen und Lachen, tango
Adalbert Lutter en zijn Orkest
9.00 n.m.
Sluiting, Wilhelmus

Vrijdag, 16 Juli 1937.

7.00 — 7.05
Opening, Wilhelmus
7.05 — 8.00
Kinderuurtje o.l.v. Tante Carla
8.00 — 9.00
Gemengd Programma:
1. Toreador & Andalouse, Rubinstein
2. Song without words, Tschaikowsky
Russisch Balalaika Orkest
3. Torna a surriento
4. Maria, Mari
gezongen door Clemens Andrijenko, tenor
5. Turkse Mars, Mozart
6. Die Hochzeit des Figaro, Mozart
Berl. Philh. Orkest
7. Love is a dreamer
8. King for a day
gez. door Josephine Baker
9. Johnny
10. Peter
gez. door Marlene Dietrich
11. Gloomy Sunday
12. Let it be me
gezongen door Greta Keller
13. Coney Island Washboard
14. St. Louis Blues
Mills Brothers
De Brigde Club Kijk voor je
16. Leentje uit de lange Niezel
gezongen door Louis Davids
17. De Czardasprinses
18. I & II
gez. door Talamo-Ferrini
19. Just like a butterfly
20. Sweet Mary
gez. door the Singing Shophomores
9.00 n.m.
Sluiting, Wilhelmus

GELOOF EN WETENSCHAP.

„Geloof slaan aan het bovennatuurlijke, zoals dit de godsdienst verlangt, is een daad van slaafsheid" — aldus redeneert de vrijdenker. En dan draaft hij verder door: he geloof is de voorlopige staat van kinderen en van volken in hun opkomst en eerste ontwikkeling; de wetenschap daarentegen en der tot rijpheid gekomen naties."

M.a.w.: door de gelovige wordt de menselijke waardigheid van onze tijd niet voldoende erkend, prijs gegeven. — Is di nu werkelijk waar? Of komt men hier niet op grof lichzinnige wijze de eer te na van allen, die aan he Evangelie hechten en ook voorheen gehecht hebben, en wel van de besten, de meest wetenschappelijken en ontwikkedeln, van de grootste genieën zelfs. Zij allen stemden er graag in toe voor God het hoofd te buigen, doch voor de mensen wilden zij het ten allen tijde omhoog kunnen heffen. Onze vanderen hebben ons geleerd eerder martelaren dan slaof te worden, en onder alle slavernij verafschuwen wij die van het verstand het meest.

De natuur rondom ons is vervuld van geheimen en raadsels, ook voor de grootste geleerden. Indien nu ons beperkt verstand nog niet tot de geheimen der natuur kan doordringen, zijn we dan verwonderd, dat er in God mysteries zijn, die we onmogelijk bevatten kunnen? Ik durf verder gaan en beweren, dat het zelfs noodzakelijk is dat is dat er in God veel geheimen zijn: een God, de door het menselij, eindig verstand geheel zou begrepen worden en omvat, zou noodwendig een eindig en derhalve een onvolmaakt wezen zijn, en niet de oneindige volmaaktheid, die ver, eindeloos ver boven ons staat.

De ene mens blijft in menig opzicht een gehem voor de andere. Hoe lang en goed wij ook emand menen te kennen, tooch blijven er voor ons raadsels opgesloten n het diepst van zijn ziel En zouden er dan in Go d geen geheimen zijn voor ons?

Hier ter palatse en bij vroegere gelegenheid hebben we slechts gewezn op de redelijkheid van ons Geloof, en op de redelijkheid onzer onderwerping aan Gods Woord. Ter cordere bewijsvoering, dat wij moderne, ontwikkelde mensen kunnen zijn zonder iets op te geven van ons Kathroliek Geloof, van onze Christelijke overtuiging, kan het nuttig zijn een beroep te doen op enige historische voorbeelden op wereldberoemde geleerden, die de wetenschap tot hoogste bloei brachten en die tevens een voorbeeldig godsdienstig leven leidden.

Slechts enkele namen geef ik hier van de beest bekenden, hoewel ze met honderdn waren aan t vuellen.

Onder de sterrekundigen noem ik:

COPERNICUS, kannunik te Fauenburg, † 1543, de grondlegger van de hedendaagse theorie der heliocentrische wereldorde, —

KEPLER, wellicht de grootste sterrekundige, die ooit leefde. In het voorwoord van zijn: „Mysterium cosmographicum" schreef hij Davids psalm neer: „De hemelen verkondigen Gods glorie en het Werk Zijner handen". In een ander werk schrijft hij: „Vooraleer de tafel te verlaten, waarop ik mijne onderzoekingen eindigde, blijft mij nog deze plicht van dankbaarheid: oog en hand ten hemel te richten en mijn vurig gebed te zenden naar de Schepper van alle licht."

NEWTOŃ, † 1727, ontblootte telkens met eerbied zijn hoofd als hij de naam Gods las of uitspak. „Ik weet niet," schrijft hij, „hoe de wereld over mij denkt, maar ik houd mezelf voor een kind, dat graag aan het strand speelt en hier en daar wat glanzende schelpen verzamelt, terwijl de grote oceaan van waarheid mij verborgen blijft.."

MÄDLER, † 1874, de grote Duitse serrekundigde schrijft: „een ernstige natuurvorser kan geen godloochenaar zijn; wie zo diep als hij in Gods werkhuis kan zien, moet nederig de knie buigen voor het albestuur van de hoogste Geest."

LEVERRIER, † 1877, die het bestaan van de planeet Neptunus had berekend vooraleer de sterrekundigen deze hadden ontdekt, was een vurig Katholiek.

Ooo HERSCHEL, SERCHI, RUSSEL, STEIN, enz. enz. waren gelovige mannen, die instemden met het lied der H. Schrift: Gij alleen, o God, zijt heilig, Gij alleen de eHer, de Allerhoogste. Laat ons neerknielen voor Hem in zalige verrukking, in jubelende dank.

K.

Lijst van binnenkomende schepen over Juli 1937.

14.	Duitsch	Patricia	P. Colombia	P. Cabello
15.	Ned.	Colombia	Cristobal	P. Cabello
15.	„	El Libertador	Maracaibo, Aruba	Aruba, Maracaibo
15.	„	Astrea	New York	Aruba, Maracaibo
15.	Fransch	Eridan	Fort de France	Colon
16.	Ned.	Medea	Maracaibo	New York
17.	„	Iris	Centraal Amerika	Centraal Amerika

Het denken.

Het spreken is volstrekt nog niet het bewijs van het denkvermogen. Want als het spreken zilver is en het zwijgen goud, dan hebben de dieren op ons zelf nog een voorsprong. Descartes heeft eens gezegd: ik denk, dus ik besta. Nu is het mogelijk, dat een dergelijke redenering bij hem opging. Maar in de mond van vele mensen lijkt een dergelijke uitspraak meer op sohisme. Willen zij op de menigte een beetje indruk maken, dan zouden zij verplicht zijn de zaak om te draaien en te zeggen: ik besta: dus ik denk!

De philosophie is het plechtanker voor vele mensen, omdat zij daarmede recht kunnen praten wat in werkelijkheid krom is. Op zich zelf genomen zou het gewone denken reeds verstandig moeten zijn, omdat elk ding in de natuur op zich reeds volmaakt is. Alleen daar , waar de natuur te kort schiet, gebruikt men hulpmiddelen. Daarom, wat het poederdonsje is voor een dameswang, dat is de philosophie voor onvolmaakte hersens. In beide gevallen brengt men uiterlijk een andere tint aan. Vandaar, dat men zich nooit door het uiterlijk moet laten misleiden. Zomin als men een clown alle wijsheid moet ontzeggen. Reeds het wijzen met de vinger is het bewijs, dat men in het uiterlijke zijn bewijskracht zoekt. Clowns zijn dikwijls verstandige lieden. Het lachen wordt dan ook dikwijls veroorzaakt, omdat de wijsheid zo vreemd klinkt in de oren van hen, die er ooit mede op vertrouwelijke voet hebben gestaan. Zo stond er laatst in het circus een clown naar de grond te kijken. Op zich zelf reeds verstandig, omdat het kijken naar het publiek in staat is de goede smaak te bederven. Een der stalmeesters kwam naar hem toe en vroeg hem:

— Wat doe je daar? — Ik studeer philosophie. — Philosophie, wat is dat? — Nou daarmee kan ik bewijzen, dat je op het ogenblik niet hier bent! — Hoe doe je dat dan? — Nou, luister, ben je in Berlijn? —Neen, antwoordde de stalmeester — Ben je in Dresden? — Neen...... — Nou, dan ben je ergens anders en wanneer je ergens anders bent, dan ben je niet hier!

Vergissen.

Wij kunnen ons allemaal vergissen, want vergissen is menselijk. En het is inderdaad nodig om zo nu en dan te laten zien, dat wij nog mens zijn! Omdat de omstandigheden op dit gebied niet altijd willen medewerken! Wij vinden het echter niet prettig wanneer wij ons vergissen, omdat daardoor onze ijdelheid gevoelig wordt gestreeld. Vooral de erkenning valt ons zwaar, omdat het erkennen van een geestelijke zonsverduistering, al is het een tijdelijke, niet aangenaam aandoet bij de vermeende onfeilbaarheid van ons verstand. Dan gevoelen wij om ons heen een temperatuur, welke misschien een ijsbeer behaagt, doch ons minder prettig aandoet.

Niettemin is de erkenning van een fout te beschouwen als een uiting van geestelijke superieuriteit en beschaving. En alleen reeds daarom moet men de vergissing beschouwen als een aangename factor in het leven. Wel beschouwen reeds vele de vergissing als een aangename factor, echter in de verwachting, dat zij onopgemerkt blijft! De bedoeling van de mensen valt echter niet te peilen, omdat daarvoor nog geen peilglazen in de handel zijn gebracht. Evenwel een ruiterlijke erkenning werkt het vertrouwen in de hand. Wij gaan nu eenmaal gaarne om met mensen, waarop wij bouwen kunnen en die niet eigenwijs zijn. Want met zulke mensen valt te praten.

Overigens, de mens, die zich nooit vergist, moet nog geboren worden. Nu kan men zich prettig vergissen en onaangenaam. Een en ander hangt af van de omstandigheid. Zo gingen op een avond 2 vrienden naar huis. De gang van de een deed je denken aan een vliegmachine met gedwongen daling wegens gebrek aan benzine boven een moeras. Zo poogde die vriend zich telkens overeind te houden. Goed beschouwd waren ze allebei boven hun theewater, maar ook op deze hoogte heb je graden van vergelijking.

— Wat hebben we allemachtig veel plezier gehad! Maar je mag me dood slaan ik nog weet hoe de bruid er uit zag of wie het was.

— Wat bruid? bruid? kerel, wat klets je nou? het was helemaal geen trouwpartij, maar een begrafenis!

Wij hebben geregeld...

We hebben de geboorten geregeld. Dat was immers nodig, want anders werd de aarde overbevolkt. Wij mensen hadden dat zo netjes uitgerekend. De economen, die God hadden uitgeschakeld, rekenden ons dat zo prachtig voor.

Over zoveel jaren zou er geen voedsel meer zijn, als men de natuur haar gang liet gaan. Enkele tientallen jaren is de regeling nu aan de gang.

Het resultaat?

IN BELGIE

is het aantal geboorten teruggelopen van 195.000 per jaar in 1904 tot 100.000 in 1919. Op 't ogenblik bedraagt het geboortecijfer 22.3 per 1000 in Vlaanderen en 15 per 1000 in Wallonië.

Ieder jaar verliest Wallonië op Vlaanderen 35.000 inwoners. Over enkele jaren is België aldus van de talenstrijd verlost, omdat het onvruchtbare **Wallonië** een onbelangrijke **minderheid is geworden.**

IN FRANKRIJK

is het geboortecijfer **in** 40 jaar tijds **met 1/3 gedaald. Het is een land zonder kinderen geworden. En met angst vraagt** men zich af, hoe over enkele jaren de ouden van dagen aan de kost zullen komen.

Er komt een geweldige overproductie aan landbouwproducten, want het aantal verbruikers neemt jaarlijks met 150.000 á 200.000 af.

IN ENGELAND

zal bij de huidige verhouding tussen geboorte en sterftecijfers de bevolking over 100 jaar met de helft zijn verminderd. De geleerden zinnen daar reeds op maatregelen, om aan de **noodtoestand** van het bevolkingstekort een einde te maken; zij dringen aan op verlaging der voedingskosten en het verstrekken van rijkssteun voor het onderhoud van gezinnen.

En toch is Engeland de bakermat van de zogenaamde wetenschappelijke geboorteperking.

IN ZWEDEN

is geconstateerd, dat het 2 en 3 kinderstelsel het voorbestaan der natie aantast. De regering zal nu hulp moeten verlenen door het geven van meer voorlichting. In een socialistisch blad bepleit een leraar verplichte voorlichting op scholen aan kinderen omtrent de bestaande preventieve middelen, om zich tegen de veel voorkomende geslachtsziekten bij jongeren te beschermen.

IN ITALIE

lopen de geboortecijfers ook onder het fascistisch bewind sterk achteruit. De staat heeft reeds gedurende 10 jaren reusachtige sommen uitgegeven om het geboortecijfer te doen stijgen, doch niettemin is het gedaald van 29 in 1924 tot 22.2 in 1936.

Ziedaar het resultaat van de wetenschappelijke geboorteregeling.

Gods Voorzienigheid is uitgeschakeld en de mens is zelf voorzienigheid gaan spelen. Resultaat: Algemene ontvolking. Bedreiging van het Volksbestaan. Men roept nu om maatregelen tot versterking der gezinnen, maar menselijke middelen baten hier weinig.

Alleen herstel van de christelijke beginselen zal redding kunnen brengen. We moeten leren ons te onderwerpen aan Gods Voorzienigheid, dan zullen we ook de gave van het leven uit Zijn hand weer leren waarderen.

Waarom?

Waarom de boterham juist op de boterkant moet vallen!

Waarom een zeer dikke mijnheer juist op jouw eksteroog moet trappen!

Waarom een holle kies je juist 's nachts pijn doet!